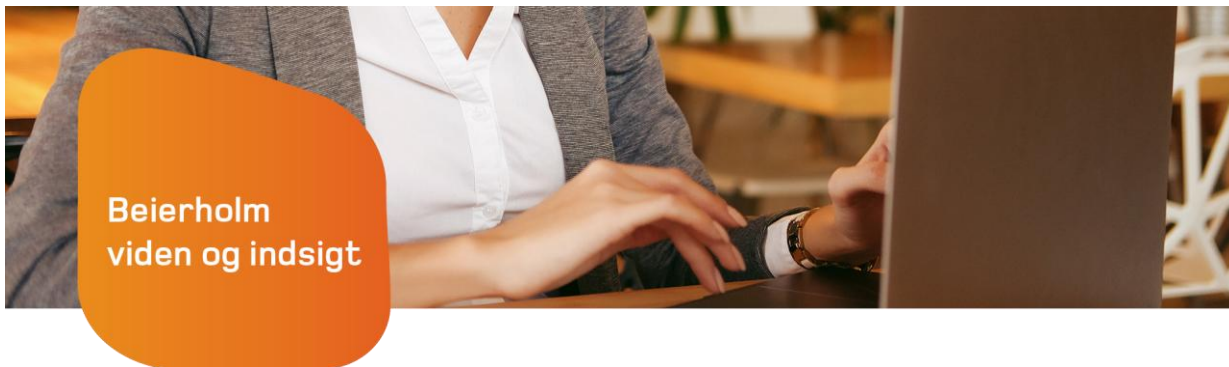

Ny dom fra Højesteret: Beskatning af ugyldige dispositioner

Højesteret har den 8. september 2026 afsagt en dom, der tilsidesætter skattemyndighedernes praksis om beskatning af indtægter, der hviler på dispositioner, som viser sig at være ugyldige.

Skattemyndighedernes opfattelse

Det er skattemyndighedernes opfattelse, at en indtægt, man har erhvervet, er skattepligtig på erhvervelsestidspunktet, også selv om grundlaget for indkomsterhvervelsen efterfølgende viser sig at være ugyldigt.

En efterfølgende ophævelse af beskatningen med tilbagevirkende kraft kan derfor kun ske, hvis der opnås tilladelse til omgørelse efter reglerne i Skatteforvaltningslovens § 29.

Højesterets dom

Højesteret har med dommen af 8. september 2026 tilsidesat skattemyndighedernes opfattelse.

Sagen vedrørte en person, A, der ejede et selskab. Han havde i 2016 og 2017 med forskellige begrundelser ladet selskabet overføre kontante beløb til sig selv og til en række nærtstående parter.

Skattestyrelsen tilsidesatte begrundelserne for betalingerne, fastslog at beløbene måtte anses som løn til A, og beskattede ham derfor af de overførte beløb i 2016 og 2017. Denne afgørelse blev efterfølgende stadfæstet af Landsskatteretten.

Selskabet gik konkurs i 2018. Kurator anlagde sag mod A med påstand om tilbagebetaling af beløbene, og byretten gav i 2022 kurator medhold i, at dispositionerne var ugyldige, og at de udbetalte beløb derfor skulle tilbagebetales. Beløbene blev herefter tilbagebetalt til konkursboet.

Skattestyrelsen fastholdt imidlertid, at A fortsat skulle beskattes af overførslerne i 2016 og 2017, uanset det efterfølgende blev fastslået at dispositionerne var ugyldige, også fordi han ikke havde anmodet om omgørelse efter Skatteforvaltningslovens § 29.

Spørgsmålet om beskatningen af overførslerne endte til sidst ved Højesteret.

Højesteret lagde ved sin afgørelse vægt på, at det med byrettens dom var fastslået, at dispositionerne, altså grundlaget for udbetalingerne, var ugyldige, og at beløbene i øvrigt efterfølgende var tilbagebetalt. Højesteret fandt derfor, at A ikke havde erhvervet endelig ret til overførslerne, og at han derfor ikke skulle beskattes af dem.

Dommens effekter og rækkevidde

Højesteret har med dommen tilsidesat skattemyndighedernes praksis om beskatning af indtægter, der beror på juridisk ugyldige dispositioner.

Det må efter dommen ligge fast, at der ikke kan ske beskatning af en indtægt, når det efterfølgende viser sig, at grundlaget for indkomsterhvervelsen er juridisk ugyldigt. I dommen var denne ugyldighed fastslået med byrettens dom, men det må antagelig også omfatte tilfælde, hvor ugyldigheden er fastslået endeligt af en relevant myndighed. Det forudsætter dog, at der som følge af ugyldigheden indtræder en pligt til tilbagebetaling, og formentlig også, at der rent faktisk sker tilbagebetaling.

Når disse betingelser er opfyldt, bortfalder grundlaget for beskatningen af den pågældende indkomst. Højesteret tilsidesætter dermed skattemyndighedernes synspunkt om, at beskatningen kun kan ophæves med tilbagevirkende kraft, hvis der opnås tilladelse til omgørelse efter Skatteforvaltningslovens § 29.

Dommen har betydning i tilfælde, hvor det ved en dom eller en afgørelse fra en myndighed fastslås, at dispositioner mellem interesseforbundne parter er ugyldige, dvs. ved dispositioner mellem familie-medlemmer, mellem hovedaktionærer og deres selskab og mellem koncernforbundne selskaber, herunder hvor der i forbindelse med en konkurs sker omstødelse af en betaling. Det må derfor også antages, at skattemyndighedernes praksis for den skattemæssige behandling af ulovlige udbytter, som senest er præciseret med styresignalet SKM2025.346.SKTST, næppe kan opretholdes i de tilfælde, hvor der indtræder pligt til tilbagebetaling af det ulovlige udbytte, og der sker tilbagebetaling.

I de situationer, hvor det efterfølgende viser sig, at grundlaget for en skattepligtig indkomst er juridisk ugyldigt, må der derfor være mulighed for at anmode Skattestyrelsen om genoptagelse og ændring af den pågældende indkomstansættelse, enten ved ordinær genoptagelse efter Skatteforvaltningslovens § 26, eller – hvis fristen for ordinær genoptagelse er udløbet – ved ekstraordinær genoptagelse efter Skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1.

Anmodning om genoptagelse

Dommen vedrører indkomstårene 2016 og 2017, og den ændrede fortolkning har derfor virkning for indkomståret 2016 og efterfølgende indkomstår.

Der vil derfor være adgang til genoptagelse af indkomstansættelser, hvor beskatningen er sket på grundlag af skattemyndighedernes nu tilsidesatte praksis. Det gælder uanset om beskatningen er gennemført efter en konkret afgørelse fra skattemyndighederne, eller om den er selvangivet på basis af denne praksis.

For sager, hvor den ordinære genoptagelsesfrist er udløbet, kan der anmodes om ekstraordinær genoptagelse efter Skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, under henvisning til Højesterets dom. Fristen for at anmode om ekstraordinær genoptagelse er som udgangspunkt seks måneder fra afsigelsen af Højesterets dom, dvs. at anmodning om genoptagelse skal indsendes senest den 8. marts 2027.

Dommen er endnu ikke offentliggjort af Skattestyrelsen med SKM-nr., og Skattestyrelsen har endnu ikke kommenteret virkningerne af dommen, herunder adgang til genoptagelse.

Har du spørgsmål?

Har du spørgsmål til dommen og effekterne heraf, eller har du været beskattet på grundlag af den praksis, som Højesteret nu har tilsidesat, er du naturligvis velkommen til at kontakte [din daglige revisor](#) eller [Beierholms skatteafdeling](#).

Karsten Gianelli

Senior manager, selskabsskat,
Beierholm

E-mail: kgi@beierholm.dk

Tel.: 39 16 63 19

